

har forladt Importreguleringens Vej og er gaaet over paa Toldlovgivningens Vej. Og det fremgik af Pressemeldelser, der var fremme kort før Valget, at den tyske Regering havde officielt udtalt, at det var nødvendigt at forlade Importreguleringens Vej af Hensyn til de handelspolitiske Vanskeligheder; man kan ikke spørre sig af overfor Udlandet, sagde den tyske Regering, thi det, der for os er en Import, vi ønsker at undgaa, er for de andre en Eksport, som er nødvendig for deres Erhvervslivs Trivsel, og deraf fulgte Konklusionen: at man vilde gaa over til Toldlovgivning. Vi diskuterer derfor særdeles gerne Erfaringerne fra Udlandet. De maa nemlig føre til dette, som vi fra vor Side har hævdet, at Toldlovgivningens Vej nu en Gang er den mest praktiske og den for alle Parter mindst byrdefulde.

Naar den højtærede Statsminister i Dag sagde, at det maatte være hvert Lands egen Sag at afgøre, hvad der lader sig gøre af den Slags baade af nationale og af internationale Grunde, saa er denne Sætning jo i al sin Ubestemthed uimodsigelig. Men det, jeg spurgte om, og det, som jeg her gentager, er dette, om den højtærede Statsminister ikke erkender, at der for Tiden i Udlandet hersker en Tilbøjelighed til med stor Opmærksomhed at følge de enkelte Landes Forsøg paa ved Importreguleringer at lukke Varene ude. Det er dette bestemte Spørgsmaal, jeg ønsker at rette til den højtærede Statsminister.

Naar den højtærede Statsminister endelig sagde, at han haabede paa Støtte fra konservativ Side ogsaa til Foranstaltninger, der sigter til at ophjælpe Erhvervene, vil jeg dertil sige, at om Maalet: en Ophjælpning af det danske Erhvervsliv, en Bedring af Handelsbalancen, er vi ganske enige; men det, hvorom vi ikke er enige, det er Midlerne, og den højtærede Statsminister maa ikke vente, at vi skulde give Tilslutning til et Forslag, der lægger Erhvervenes Skæbne i et Velfærdsraads eller en Velfærdsministers Haand. Den højtærede Statsminister mente, at vi, hvis vi ikke gik med til den Slags Foranstaltninger, vilde komme i Modstrid med Erhvervene. Ja, derom har den højtærede Socialminister i sidste Samling udtalt sig. Han sagde en Gang, at naar et Parti svigter sin Kærne, saa er det færdigt, og det var det konservative Parti, der skulde være færdigt. Nu kan den højtærede Socialminister se paa Valgresultatet, i hvilken Grad det konservative Parti er færdigt (*Socialministeren* [Borgbjerg]: Som medregerende). I hvilken Grad vi er

færdige, det er det, jeg beder den højtærede Socialminister om at se paa. Da den højtærede Statsminister talte om Erhvervene, nævnte han til Støtte for sine Ord nogle private Henvendelser. Saa længe de ikke foreligger offentligt, er det umuligt at vurdere dem, og saa vil vi henvise dem til den Plads, som private Henvendelser har. Det, der har Interesse, er: hvad siger Erhvervenes officielle Repræsentationer? og der nærer jeg ikke nogen Tvivl om, at det vil være saare vanskeligt for den højtærede Statsminister at fremskaffe en Udtalelse f. Eks. fra Industriraadet til Fordel for det Forslag, som forleden blev lagt paa Rigsdagens Bord. Jeg nærer nogen Tvivl om, at Grosserer-Societetet virkelig skulde erklære sig for dette Forslag, men det vil vi jo snart faa at vide. Hvad vi derimod ikke behøver at tvivle om, er Provinshandelskammerets Stilling, thi den kan enhver læse i Dag i „Berlingske Tidende“, og jeg vil anbefale dette Blad til den højtærede Statsministers Opmærksomhed.

Rode: Paa Foranledning af det ærede Medlem Hr. Pürschel har nu det ærede Medlem Hr. N. Neergaard givet Meddelelse om, hvorledes han under en Samtale med Kongen har besvaret dennes Forespørgsel om, hvorledes den demissionerende Statsminister mente, at den politiske Situation paa rettelig Maade løstes, nemlig at han har sagt til Kongen, at et Ministerium Stauning var den naturlige Løsning. Efter at have givet denne Meddelelse tilføjede det ærede Medlem Hr. N. Neergaard den overraskende Oplysning, at det ikke forekom ham at tilkomme den afgaaende Statsminister at give Raad vedrørende den kommende Ministeriums-dannelse. Der var ingen Sammenhæng mellem den første Meddelelse og denne Udtalelse; thi det Spørgsmaal, der var stillet til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, kunde efter Omstændighederne besvares paa to Maader, nemlig paa den Maade, det ærede Medlem Hr. Pürschel har nævnt, en Henviisning til, at det var rimeligt at tale med Partiførerne, eller med en direkte Anvisning til, hvorledes man mente Sagen burde løses. En af disse to Maader kunde Spørgsmaalet besvares paa, og det ærede Medlem Hr. N. Neergaard besvarede det altsaa paa den nu af ham meddelte Maade; han har givet et Raad, derom er der ingen Tvivl.

Jeg vil gerne tilføje, at naar jeg fastslaaer dette, er det paa ingen Maade for at kritisere, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gav dette Raad, thi jeg finder, at det